

NEDERLANDA KATOLIKO

Maandblad, officieel orgaan van de Nederlandse Bond van Katholieke Esperantisten „Nederlanda Katoliko”
Gevestigd te 's-Hertogenbosch.

Opgericht 29 Augustus 1909.

Bisschoppelijk en Koninklijk goedgekeurd.

Ĉion per amo, nenion per forto. (S. Franc. de Sales)

Geestelijk Adviseur: HUB. J. A. M. ERAS, Pastro.

Abonnementsprijs
f 2,50 per jaar
Eksterl. Jarabono f 3,—

Adres der Redactie:
P. M. BROUWER
Pahudstraat 134
's-Gravenhage.

Afzonderl Nos.
20 cent.
Advertentiën
50 cent per regel.

ADVERTENTIËN: DRUKKERIJ PIET SMITS, TILBURG

HET NIEUWE JAAR IN.

Weer behoort er een jaar tot het verleden. En weer staan we in het begin van een nieuw jaar. We maken de balans op en we maken voor 't nieuwe jaar nieuwe plannen en goede voornemens.

„Nederlanda Katoliko” heeft een goed jaar meegemaakt. Het aantal afdelingen is gegroeid en 't aantal leden groeide mee. Ook hebben velen ons weer verlaten, zoals in andere jaren. De besten echter bleven.

De Katholieke Esperantobeweging in Nederland kreeg in 1937 meer en meer bekendheid en daarmee ook meer de erkenning, die zij verdient. Het hoogtepunt was ons 19e Internationaal Congres in Den Haag. Alleen dit beleefd te hebben maakt het jaar 1937 tot een goed jaar, tot een mooi jaar, tot een rijk jaar.

En nu gaan we het nieuwe jaar in. Met goede voornemens en... de beste verwachtingen. We gaan allen door met ons werken voor de grote zaak van onze Esperantobeweging: door de versterking van eigen gelederen, door de aanwerving van nieuwe leden, door het doelbewust gebruik van Esperanto in dienst van God en Kerk.

Wat 1938 brengen zal nationaal en internationaal, niemand weet het, God weet het. Hoopvol staan we niet aan dit begin. Te veel spanningen dreigen los te breken. Wij Esperantisten weten: de volkeren willen de Vrede. Wij Katholieke Esperantisten weten: de Katholieke leer in practijk gebracht brengt nationaal en internationaal een einde aan alle spanningen.

Wij gaan het nieuwe jaar in. We zullen doen, wat we doen kunnen. En met Esperanto kunnen we veel. God helpe ons.

Al

MEMBROJ, SUBTENANTOJ KAJ LEGANTOJ
LA ĈEFESTRARO KAJ LA REDAKTORO
deziras :

DIBENITAN JARON 1938.

VAN HET HOOFDBESTUUR.

NIEUWE AFDEELINGEN

NIBBIXWOUD, Secretariaat S-ro Th. Haring, Wijzend 122, Nibbixwoud en MAASBREE, Secretariaat S-ro L. J. Lucassen, Dorpstraat 75, Maasbree (L.)

Al la Estraroj kaj Geanoj ELKORAN BONVENON en Katolika Esperantujo.

PASTOOR H. ERAS.

De Geestelijke Adviseur van „Ned. Kat.“, de Z.Eerw. Heer Pastoor H. Eras, vierde op 6 Dec. j.l. zijn koperen Priesterfeest. Van de zijde zijner parochianen, niet minder van zijn persoonlijke vrienden, waaronder vele N.K.-leden, ondervond de jubilaris hartelijke belangstelling.

LEDENLIJSTEN.

De Afdelingssecretariaten, die tusschentijds ons nog NIET de LEDENLIJST in duplo hebben doen toekomen, worden nogmaals dringend verzocht dit te doen uiterlijk vóór 5 Januari e.k.

De Lidmaatschapskaarten voor de Afdelingen volgen dan na ontvangst van de Ledenlijst in duplo.

LIBRO-SERVO DE N. K.

Onze nog piepjonge boekendienst heeft reeds aardig succes. Frater Monulfus is niet ontevreden.

Besloten is, dat alle leveringen franco zullen plaats hebben.

Men zie voor de lage prijzen de advertentie op den omslag van dit nummer. En vergeet vooral niet het bedrag gelijktijdig met uwe bestelling te gireeren. Met het oog op de kosten moet de administratie n.l. tot een minimum worden teruggebracht.

Libro-servo de „Ned. Kat.”

Adres: Fraterhuis, Vliert, 's-HERTOGENBOSCH.
Gironummer 268.507 (I.K.I.)

XX-a JUBILEA I. K. U. E. KONGRESO

LJUBLJANA-JUGOSLAVIO 1938.

En „Espero Katolika“ aperis komuniko pri la estonta I.K.U.E.-Kongreso en Laibach (Ljubljana), laŭ kiu la kongreso okazus en Julio 1938a. Samtempe la loka komitato sendis inviton al la Ĉefestraro de „Ned. Kat.“ pri intensa propaganda por la I.K.U.E.-Kongreso. Tamen, la dato estis grava malhelpaĵo, ĉar plejparte la vojaĝemaj Nederlandanoj ne libertempas en Julio.

Tial ni interrilatis kun la Loka Organiza Komitato en Laibach kaj la rezultato estis, ke la kongresdato denove estas fiksita, tiel ke la tempo nun estas pli konvena, eĉ *tre* favora, *ĉar la kongreso nun okazos en la dua semajno de Augusto.*

Nun do plu ne ekzistas kialo por prokrasti la propagandon per nia I.K.U.E.-Kongreso. Al niaj legantoj mi volonte konsilas tial, ke ili legu atente ĉiujn komanikojn, kiuj aperos pri la kongreso en „Espero Katoliko“. Ankaŭ en „Nederlanda Katoliko“ ni regule publikigos ĉiujn sciindaĵojn pri la Laibach-Kongreso.

Jam nun do ni sciigu, ke laŭ peto de la Loka-Komitato, ni akceptis organizi karavanon al kongresurbo Laibach. Ni Esperantistoj estas ia tiaj poliglotoj, ke nin ne ektimigas la ĉi tie iom nekonata kongresurbo. Kontraŭe nin alogas la nekutima vojaĝcelo, cetere: bela urbo en bela ĉirkaŭaĵo. Ankaŭ la distanco ne estas tiel granda, kiel kredigus la nomo: Jugoslavio. Tamen, Jugoslavio estas tre vasta lando, havante surfacon ses foje pli granda ol Nederlando. Laibach kuŝas en la plej ekstrema Nord-Okcidenta parto de la lando, tute apude al la limoj de Aŭstrio kaj Italio. La vojaĝo al la kongresurbo tute ne prezentas iajn maloportunaĵojn.

Sekve, la karavano de Nederlandaj Katolikaj Esperantistoj al la I.K.U.E.-Kongreso en Laibach estos organizata. En la Februara-numero de N.K. ni publikigos vastajn detalojn. Sed notu jam; ni evitos lacigajn noktvagonarojn kaj vizitos dumvoje kelkajn belajn urbojn, ekz. München kaj Insbrück.

Verŝajne la vojaĝo daŭros de la 5a ĝis la 14a, do estos 9-taga.

Pri la kostoj ni informos en nia proksima numero. Supozeble ili ne multe superos 100 guldenojn.

Brugstraat 10, 's Hertogenbosch.

H. DAMEN.

HET EUCHARISTISCH CONGRES.

Het Comité tot voorbereiding van het Eucharistisch Congres te Budapest staat voor de moeilijke taak te zorgen dat minstens 300.000 personen tegelijkertijd de grootse manifestatie kunnen bijwonen. Men vond voor dit doel 't meest geschikt het „Heldenplein“, waar opgericht zal worden een geweldig hoofdaltaar,

want op 't trapsgewijze oplopend gedeelte zullen vele kardinalen en honderden kerkelijke hoogwaardigheidsbekleders moeten kunnen plaats nemen.

De 22e Mei zal in de „Industrie hal” een voorbereidende vergadering plaats vinden. Enkele dagen daarna zal de Kardinaal Legaat aankomen en officieel worden ontvangen door de regering en 't parlement. Op die dag wordt ook de tentoonstelling geopend en zal in de „Industrie hal” een feestavond plaats hebben ter ere van de pauselijke legaten. Het congres zelf wordt geopend de 25e Mei om 18 uur op het „Heldenplein”. Dan wordt eerst de pauselijke bul gelezen terwijl tot slot de Eucharistische hymne wordt gezongen. Op 29 Mei heeft de Eucharistische processie plaats.

In 't kader van de plechtigheden zal gehouden worden het eerste Eucharistische Esperanto Wereld Congres. Dit wordt georganiseerd door het Esperanto sub-comité van 't Euch. congres. Ook in 't Esperanto zal dan ere gebracht worden aan 't H. Sacrament.

Uitvoerig programma verkrijgbaar bij: Prepara Komitato de la E. K. Ferenciek tere 7. Budapest. (uit „Katolikusok Csillaga”)

LA EŬKARISTIA MONDKONGRESO.

URĜA KAJ GRAVEGA

por la vizitontoj de la Unua Eŭkaristia Esper.-Mondkongreso!

La nombro de sinanoncantoj por la 34a Internacia Eŭkaristia Mondkongreso estas tiom granda, ke rilate al la disponeblaj loĝlokoj, oni baldaŭ devos malakcepti plurajn aliĝojn. KIU DO INTENCAS ĈEESTI, BONVOLU KIEL EBLE PLEJ BALDAŬ ALIĜI.

La UNUAN EŬKARISTIAN ESPERANTO-MONDKUNVENON povas partopreni nur tiuj, kiuj unue aliĝas al la 34a Intern. Eŭkaristia Kongreso kaj al tiu-ĉi oni povas aliĝi NUR pere de landaj komisionoj, aŭ en landoj, kie ne ekzistas ili, nur pere de la tiulandaj vojaĝoficejoj (por Nederlando en Utrecht) Ankaŭ ili donas detalajn informojn pri ĉio.

Tiuj, kiuj intencas partopreni la Eŭkaristian Esperanto-Mondkongreson, devas aparte anonci tion al la ESPERANTO-SUBKOMITATO, BUDAPEST, Petöfi Sándor U. 9. IV. 3, aldonante 4 respondkuponojn pro kotizo. La broŝuroj elĉerpigis; afiŝoj kaj glumarkoj antaŭ ne longe pretiĝis. Oni petu ilin rekte al la Esperanto-Subkomitato.

Eucharistisch Congres te Budapest

25 - 29 MEI 1938.

In ons vorig nummer deden wij reeds uitvoerig mededeeling van het heuglijke feit, dat het Esperanto mede als officieele congreestaal is aangewezen voor het in Mei 1938 in Budapest te houden 34e Internationaal Eucharistisch Congres.

Het spreekt wel vanzelf, dat onze R. K. Esperantisten meer dan gewone belangstelling koesteren voor deze grootsche manifestatie voor het Hoogste wat wij Katholieken in ons Heilig Geloof bezitten.

Juist ditmaal vindt dit tweejaarlijksche gebeuren weer eens plaats op het Europeesche vasteland. Sedert 1924 toen het congres in Amsterdam gehouden is, was dit niet meer het geval. De vorige congressen waren immers in Manilla, Dublin, Buenos Ayres en Carthago. Van Nederland uit is de reisgelegenheid betrekkelijk gemakkelijk.

Door het Hoogwaardig Nederlandsch Episcopaat is thans opgericht een Nationaal Comité voor de Eucharistische congressen, dat de reis naar Budapest ook organiseert.

Wij Katholieke Esperantisten stellen natuurlijk vooral belang in de speciale Esperanto-afdeeling, die voor het Budapestercongres georganiseerd is. Wij stellen ons voor, daaromtrent in ons Februarinummet met uitvoerige gegevens te komen.

Natuurlijk wenschen ook de Katholieke Esperantisten zich te scharen onder de leiding van het Bisschoppelijk comité. Dit behoeft echter niet te verhinderen dat zij zich op deze reis aaneensluiten, wat ook de regeling in Budapest zal ten goede komen. Het zou immers te betreuren zijn als de Katholieke Esperantisten als zoodanig in Budapest verloren zouden loopen, terwijl toch voor hen speciaal het congres zoo aantrekkelijk is gemaakt.

Van Nederland uit zijn er meerdere speciale congresreizen. In hoofdzaak bestaan die uit vier reis-arangements, die echter elk weer in \pm 9 onder-arangements zijn verdeeld. En zoo loopen dus de prijzen uiteen van f 49.50 tot. f 372.50.

Er zijn dus 21-, 17-, 15- en 8-daagsche reizen. Wij nemen aan, dat de meeste Katholieke Esperantisten niet zullen deelnemen aan de duurdere en landurige reizen, zoodat voor een ondergroep van Nederlandsche R. K. Esperantisten vooral de 8-daagsche reis in aanmerking komt.

De kosten van deze reis loopen uiteen in verband met spoor-klasse en verlangde logies-accomodatatie en varieeren dan practisch van f 69.50 tot f 130.—.

In deze prijzen is dan alles inbegrepen, reis en alle maaltijden, onderweg en in Budapest.

De officieele reisorganisatie dringt op spoed aan en wenscht voor einde Februari de definitieve indeeling vast te stellen.

Zulks in verband met de logies-reserveering in Budapest.

Men begrijpt dat tienduizenden in die Meidagen in Budapest een onderkomen moeten vinden.

Teneinde tot een goede regeling te komen voor de Katholieke Nederlandsche Esperantisten, die het voornemen hebben het congres te bezoeken is het noodig dezer aantal en adressen te kennen. Daarom doen wij het verzoek, dat gegadigden voor 20 Januari aan ondergeteekende van hun voornemen kennis geven, met opgave hunner speciale wenschen. Wij zullen dan in het Februarinumner met nadere mededeelingen komen en intuschen ook eventueel met de betrokkenen correspondeeren.

Het is dus gewenscht dat de Katholieke Esperantisten met inzending hunner *definitieve* opgave aan het comité nog even wachten. Natuurlijk bindt de aan ons te geven voorloopige mededeeling tot niets.

Uitvoerig programma is te verkrijgen bij: *Reisbureau Centropa, Vreeburg, Utrecht*, een Esperanto-foldertje bij onzen bondssecretaris. Mededeelingen van voorgenomen deelname worden dus gaarne voor 20 Januari ingewacht bij ondergeteekende

's-Hertogenbosch, Brugstraat 10

H. DAMEN.

INTERNACIA KATOLIKA INFORMEJO

Ontvangen van de clubs: Bergen op Zoom 7.60 gld; Venlo 1.82 gld; I. P. K. A. 's-Gravenhage 10 gld; Utrecht 1 gld; Vught 6 gld.

Nog ontvangen van Rector J. W. te 's-B. 10 gld; Fr. M. te 's-B. 6 gld; E.B. te A. 1.15 gld. Aan allen hartelijk dank!

Over de Libro-servo vindt men elders in dit nummer een berichtje. Ik ondervind nu ook, hoe lastig het is als men zijn rekeningen niet betaald krijgt.

Het aantal clubs, dat aan ons Esperanto-missiewerk — de 1-cents-actie — meedoet groeit niet, maar loopt achteruit. Mogelijk, dat de I.K.I.-kolektant(in)o van menige club aan het „potten” is om een behoorlijke som te kunnen opzenden, maar het aantal clubs, dat dit jaar geld heeft opgezonden, bereikt nog niet de helft van het aantal bestaande clubs. Het aantal „informpetantoj” blijft echter wel groeien. We zijn al aan No 739.

FR. MONULFUS

Giro-adres: I. K. I.-Secretaris, 268507,
Fraterhuis, de Vliert, 's-Hertogenbosch.

UIT DE AFDELINGEN.

MAASTRICHT. „La Katolika Sudo”.

Raporto pri la propagandakunveno de la Maastrifita klubo „La Katoliko Sudo”, sabaton la 13 an de Novembro 1937a.

Proksimume je la naŭa la prezidanto malfermis. Li sciigis la celon de la kunveno, varbi partoprenantojn por Esperantokurso.

Poste oni kantis la Esperantohimnon „La Espero”. Tiam S-ro Hagenaars parolis pri la ekesto kaj la evoluo de la internacia lingvomovado. Ĉi tiu legado estis nur malgranda elpreno el la historio, tamen por ne Esperantistoj ĝi donis interesan rigardon je nia movado.

Poste estis la parolo al prof. van Winkel. Li enkondukis, rakontante pri gripo, kiu regis en la kolegio en Hasselt, kaj ke li timis porti ĉi tien la bacilon. Tamen li esperis, ke ne tiun sed alian bacilon nome Esperantonbacilon li alportos. Je klara maniero li montris bildon de la utilaj flankoj de internacia lingvo per ni katolikoj. Nun S-ro Perry donis provlecionon. Klare li montris la simplecon de Esperanto. Poste oni kantis entuziasme „Ni volas Dion”. Agrabla ekspozicieto de Esperantaĵoj ege plaĉis.

LA SEKRETARIO.

AMSTELVEEN. „Stelo de l' Paco”.

Op Maandag 22 November hielden wij onze jaarvergadering.

De voorzitter dhr. Scheerder opende deze vergadering en merkte op dat hoewel de kwantiteit van onze club nog wel te wenschen overlaat, de kwaliteit zeker heel goed te noemen is, want 25 % van de leden bezit thans diploma B. Spreker hoopte dat ook de overige leden zoo niet direct hun B, dan toch zeker spoedig hun A-diploma zullen bemachtigen.

De secretaris las hierna het jaarverslag, en de penningmeesteresse het financieele verslag voor.

Bij de verkiezing worden dhr Scheerder en mej. Blauwhoff bij acclamatie in hun oude functies van voorzitter en penningmeesteresse herkozen.

Hierna volgde het voorloopig vaststellen van het programma voor de Zamenhof-dag welke gehouden zal worden op Vrijdag 17 December. Alle leden zullen dan hun medewerking verleen door een Esperantogedicht of anecdote ten beste te geven.

Hiermede werd de vergadering gesloten en volgde, onder leiding van den voorzitter, ons conversatie uurtje.

SECRETARIS.

ROTTERDAM. "Norda Grupo". SINT NICOLAASFEESTAVOND.

Onze kortelings opgerichte sub-afdeeling „Noord” van de Rotterdamsche R.K. Esperanto-vereeniging „La Katolika Stelo” heeft Woensdag 8 December een buitengewoongood geslaagde Sint Nicolaasavond georganiseerd. Onder de meer dan 250 aanwezigen merkten we o.m. op: Den Geestelijken Adviseur van „la Katolika Stelo”, den Weleerw. Heer Call. Preller O.P., het hoofdbestuurslid Mej. Thea Simonis, den Voorzitter van L.K.S., den Heer A.C. van Ingen met diens echtgenote en overige leden van het bestuur. Voorts waren vertegenwoordigd de afdeelingen R'dam Zuid, Schiedam en Dordrecht, welke laatste afdeeling ook een actief aandeel had in het programma.

Een kleine band bracht met een pittige marsch er de stemming al dadelijk in.

Na opening van de feestavond en verwelkoming van de gasten door onzen voorzitter, den Heer J. Greeve, werd de leiding van de avond overgenomen door den Conferencier, den Heer J. B. Winkeler.

Eenige leden van onze groep voerden het tooneelstukje „De Zweedsche Esperantiste” op.

Sint Nicolaas, die in het begin van de avond reeds gearriveerd was, hield, na afloop van het tooneelstukje een toespraak in het Esperanto, en deelde daarna met behulp van zijn knechts de surprises uit.

Het hoofdbestanddeel van het programma werd gevormd door een bonte revue, waaraan de „Dordtsche Revellers” en cursisten van „Norda Grupo” medewerkten.

Het was een kostelijke avond.

De ziel van de avond was ongetwijfeld de Heer Winkeler, een cursist van onze groep. Waard om gememoreerd te worden is het feit, dat de Heer Winkeler, ofschoon pas twee maanden Esperantist, een liedje gedicht had op een bekende melodie, dat een daverend applaus ontlokte aan zijn auditorium.

Een gezellig bal, dat tot twee uur 's nachts duurde, besloot deze voor de nieuwe groep zoo succesvolle avond.

SECRETARIS.

HAGO. „Inter Paco kaj Amo”.

La 16an de Decembro aranĝis la laborista sekcio de N.K. en Hago „Inter Paco kaj Amo” festan Zamenhofvesperon en la teatra salono de „Het Hof Van Berlijn”. Ĉeestis inter la membroj kaj multaj interesiĝantaj ne-esperantistoj Frato Wigbertus Van Zon, raportisto de la konata haga ĵurnalo „De Residentiebode”, kaj deligitoj de „Por Dio Kaj Eklezio”.

Malfermis la prezidanto, S-ro van Haaster, la kunvenon per la Sinjora Preĝo. Li bonvenigis la ĉeestantojn, kaj prezentis Pastron Laan S.C.J., kiu faris la pri-Zamenhefan paroladon. Klare kaj entuziasme li pritraktis la vivon kaj laboron de la Majstro, komparante lian „internan ideon” kun la katolika kredo. Estis la *idealo*, kiun donis la Majstro al la Esperantistaro, jam dum dudek jarcentoj la *leĝo* de 1 Amo por ni, Katolikoj.

Post ĉi-tiu bone elparolita parolado sekvis ankoraŭ kelkaj deklamaĵoj de S-ro van der Spek kaj du infanoj de amiko Van Kruyzen.

Prezentis poste la junularsekcio malgrandan teatraĵon „Ĉion Per amo”, kiu ricevis dankan aplaŭdon.

Per spritaj vortoj propagandis Frato Van Zon nian internacian revuon „Espero Katolika” kaj la I.K.I.-apostoladon.

Per danko kaj vortoj de kontenteco fermis la prezidanto la sukcesintan kunvenon.

RAPORTISTO.

VUGHT. „La Katolika Lumturo”.

Kompreneble ankaŭ nia klubo partoprenis la Sacerdotan Feston de sia Spirita Konsilanto, Paroĥestro Eras. Ĝi faris tion per speciala Festkunveno, dum kiu ĝia Prezidanto, Frato Wigbertus, per elekventa parolado gratulis la altestimatan Jubelulon kaj samtempe dankis lin pro ĉio, kion li jam faris por Esperanto, speciale por „L.K.L.” Li ankaŭ esprimis la esperon, ke Dio donu al Paroĥestro Eras longan vivon por ke ĉi tiu por ni labori ankoraŭ multe je la honoro de Dio.

En la nomo de la Estraro kaj la membraro de la Vught-a Esperanto-klubo la Prezidanto donacis al Par. Eras lukse binitan ekzempleron de la „Infero” de Dante.

Par. Eras dankis Fr. Wigbertus, ĉar ĉi tiu faris lin Esperantisto kaj tiel havigis al li la eblecon, ankaŭ pere de la internacia lingvo, labori por la disvastigado de nia Sankta Kredo, precipe pere de „I.K.I.”, kiun la Jubilanto tre rekomendis al la „L.K.L.”-anoj. Kaj al ĉiuj li esprimis sian koran dankon pro la belega donaco, kiu estis por li vere granda kaj tre agrabla surprizo.

Pest tio oni pasigis la vesperon en gaja kunestado, dum kiu i.a. S-ro Brandsma deklamis bonege tre belan de li mem tradukitan poemon.

Oni ankaŭ gratulis la kvar nove diplomitajn membrojn. „L.K.L.” povas esti fiera pri siaj anoj: kvankam ĝi ekzistas apenaŭ unu jaron, jam 13 (dek tri) el ĝiaj membroj akiris la A-Diplomon. Ĉu ĉi tiu ne estas enviinda sukceso?

DIVERSAĴOJ.

NOG FENMAAL „DE BAZUIN“.

In „De Bazuin“ van 10 Dec. komt Frans Armand op tegen ons artikel in 't vorig nummer van ons orgaan.

In dat „Ingezonden Stuk“ beweert hij veel, maar bewijst bij niets. Hij weerlegt niets, maar insinueert veel. Het zal wel aan onze „hopeloze onbekwaamheid“ zijn te wijten, dat we hem niet geheel kunnen volgen in zijn betoog.

We leven niet meer in de „Riddertijd“ en werpen daarom geen handschoenen. Maar geloven daarom ook niet meer aan spoken. We kunnen daarom ook geen sympathie hebben voor de mentaliteit waarin het door ons gewraakte artikel is ontsproten. Het was dan ook niet-toevallig dat „Hier Dinaso“ met graagte aanviel op het art. in „de Bazuin“, dat bovendien velen in de waan bracht dat er een frater aan 't woord was.

Moge Fr(ans) Armand (behalve dan de wijsheid) bezitten de Liefde, die Christenen dient te sieren. De toon van zijn *anti* vrijmetselaars-Joden artikelen zal dan anders gaan klinken. In ieder geval zou 't te betreuren zijn als de lezers van „De Bazuin“ geïnfecteerd zouden worden met anti semitisme.

Esperanto is aan de wereld gegeven door de edele Jood Zamenhof. En deze edele mens achten wij Katholieke Esperantisten heel hoog. En zelfs Fr(ans) Armand kan ons deze hoogachting niet ontnemen.

P. M. B.

A. S. CENTRA ESPERANTO LIBREJO EN HAGO.

En la lasta cirkulero pri la likvido de la nomita librejo la direkto sciigas al siaj akciuloj, ke ĉiuj libroj estas venditaj. Laŭ la publikigita likvida bilanco la akciuloj ricevos, krom la jam repagitan tutan kapitalon, 6 % kiel findividendon, kiu estos sendata al ili per ĝirilo aŭ poŝtmandato en la templimo de 14 tagoj.

La societo estis fondata en 1920 precipe kun la celo servi la nederlandajn esperantistojn per la liverado de libroj kaj esperantajĵoj, ĉar en tiu tempo preskaŭ neniuj libristoj kuraĝis komerci ilin. Sed nun, kiam abundas la komercistoj de esperantaj libroj en Nederlando, ĝia tasko finiĝas.

La anonima societo seninterrompe pagis ĝis 1934 mezdividendon de 5.93% kaj senpage dissendis dek eldonojn de siaj esperantaj katalogoj.

Fine la estraro sincere dankas ĉiujn akciulojn, klientojn, en-kaj eksterlandajn eldonistojn pro la fido, montrita al ĝi dum tiom da jaroj.

POR PURA LINGVA EVOLUO.

La Esperanta literaturo progresas. Ĉiujare aperas novaj verkoj, originalaj kaj tradukitaj. Kaj dume la literatura lingvo evoluas. Talentaj aŭtoroj kaj tradukantoj klopodas pliriĉigi la lingvon per rimarkindaj formoj, interesaj esprimoj, ĉerpitaj el fontoj naciaj, tipe Esperantaj kaj trafe logikaj dirmanieroj.

Nia ĝojo pri tio estus tamen pli granda kaj plena, se en la amason da jam ekzistantaj Esperantaj libroj ne enŝteliĝus de temp' al tempo verkoj, kies lingva kvalito, stile kaj gramatike, estas nepre kondamninda. Evidente la tro laŭdata „facileco” de Esperanto tentas kelke da skribemaj kaj nepre nekompetentaj esperantistoj siamaniere plivastigi la literaturon. Sed plivastigo kaj evoluigo estas faktoj ne ĉiam egalaj. Al la Esperanta afero unu netaŭga libro povas diversmaniere kaŭzi pli multe da malbono, ol cento da taŭgaj verkoj kaŭzas da bono. La netaŭga libro miskreditigas Esperanton ĉe la publiko, kondukas ankoraŭ studentajn esperantistojn sur vojon lingve eraran, kaj multe malhelpas la veran evoluon de la literatura lingvo.

Precipe en la lastaj jaroj la nombro da fuŝverkoj grandiĝis timige. Ni devas konstati, ke kelkaj aŭtoroj kaj tradukemuloj en siaj plumproduktoj tiom malproksimiĝis de la Zamenhofa stilo, ke la legantoj preskaŭ forgesas la fonton de nia literatura lingvo, pro kio reveno al pura Esperanto fariĝis postulo jam urĝa.

Krom tio la recenzoj en la Esperanta gazetaro pri nove aperintaj verkoj montriĝis ne senescepte fidindaj. Unue, plurajn recenzojn redaktas homoj, same nekompetentaj kiel pluraj libroverkintoj; due, komercaj interesoj ludas en tio jam tro gravan rolon.

Pro ĉio ĉi fariĝis necese, ke la esperantistoj, dezirantaj bari la vojon al plua fuŝado de la lingvo, mem okupu sin pri tiu ĉi afero. Konscia pri tiu neceso, F.L.E. en sia laste okazinta kongreso decidis fondi komitaton, kies tasko estu pristudi tiun ĉi daŭre kreskantan malbonon kaj ellabori rimedojn por kontraŭagi ĝin.

Tiu ĉi komitato, konsistanta al k-doj Buis, Degenkamp, Faulhaber kaj Makkinje, jam komencis funkcii. Ĝi klopodis ellabori programon, laŭ kiu oni povas agi bonefike. Sed ĉi tiu grava laboro estas tasko ne ekskluzive de F. L. E. Por atingi nian celon ni nepre bezonas kunlaboron de organizaĵoj kaj privataj personoj ekster F. L. E. kaj precipe internacie. Kvankam do ne havante jam fiksitajn laborprogramojn, ni jam alvokas ĉiujn organizaĵojn, instituciojn, eldonistojn, redaktorojn, verkistojn kaj aliajn personojn, ludantajn en nia movado tian rolon, en kia ili kapablas helpi al realigo de nia celo, ke ili informu nin pri siaj

konsento kaj preteco kunlabori. Ni fidas, ke multaj influaj esperantistoj konsentos pri nia plano, por ke ni komune povu tiom pli radikale ekstermi la malbonon enŝteliĝintan en nia literaturo baranta la vojon al plua fuŝado de la lingvo al vera, internacia evoluo de Esperanto, sur bazoj logika kaj Zamenhofa.

Dum la korespondado pri la labormetodoj la komitato ne restos senage atendanta. Ĝi decidis atenti la recenzojn pri nove aperintaj libroj, se eble mem legi tiujn librojn kaj, en okazo de malprave favora recenzo, publikigi sian opinion pri la verko koncernata kaj ĝia erariga recenzo, por averti la legemajn esperantistojn kontraŭ tiaj eldonaĵoj.

Ni esperas, ke sekve de tiaj avertoj ne nur la legantoj fariĝos pli elektemaj, sed precipe la eldonistoj fariĝos pli kritikaj kaj la nekompetentaj tradukemuloj kaj lingvofuŝantoj ne havos plu tiom vastan eblon „regali” la esperantistaron per legaĵo lingve maltaŭga.

Ĉiu, kiu deziras, ke Esperanto evoluu logike kaj internacie, konsci, ke ĉiu fuŝverko estas malhelpo kontraŭ tiu evoluo. Li ne resignaci en la malbono, minacanta la lingvon, sed streĉu siajn fortojn por ekstermi la malbonon.

Literatura Komitato,

Adreso: G. J. Degenkamp,
Rietstraat 40, Utrecht.

(Aliaj gazetoj bonvolu represi).

Nur unu demando pri tiu certe urĝa afero: Ĉu la Literatura Komitato havos rilatojn kun la Lingva Komitato kaj ĝia Akademio?

Red. N. K.

ĈU L. DE BEAUFONT NE „PERFIDULO”?

Ĝis nun ni ĉiam legis en la Esperanto-historio, ke L. de Beaufront estis la aŭtoro de „Ido”, kaj nun venas la „Official mensual organ del Occidental Union: COSMOGLOTTA” kun jena novaĵo (en sia Aŭgusta numero):

„Ankoraŭ hodiaŭ neniu dubas, ke la aŭtoro de la projekto „Ido” estas De Beaufront. Ni povas malkaŝi la veron kaj pruvi ĝin per aŭtentikaj dokumentoj: La vera aŭtoro de „Ido” ne estas De Beaufront, sed Ĉouturat mem”.....

Ni ne povas citi ĉi tie la tutan artikolon de „COSMOGLOTTA”; tamen ni estas tre scivolaj vidi tiujn pruvojn; ĉar strange estas, ke ni aŭdas tion nur nun, 30 jarojn post la apero de „Ido”.

FRATER WIGBERTUS v. ZON, VUGHT.

ANDEREN OVER I. K. I.

In „Brita Katoliko” van November '37 las ik het volgende:

Internacia Katolika Informejo.

Lees dit vooral s.v.p. „Mijn belangstelling voor Esperanto werd opgewekt, doordat ik in de „Catholic Times” van Kerstmis een verslag las van het grootse werk, dat men in Nederland begonnen is door het onderrichten in ons geloof van mensen uit verre landen door middel van correspondentie in Esperanto.”

Deze woorden werden geschreven door een nog jeugdig kloosterling, die — als het God belieft — de voetstappen zal volgen van die heilige Esperanto-pionier Abbé Richardson. Misschien is die naam aan de meesten van U onbekend. . . . Maar inderdaad, wat heeft de vereniging van Nederlandse Katholieke Esperantisten een groots apostolisch werk ondernomen. Steek dat in je zak, jullie slapende Engelse katholieken, die geen Esperanto leren, omdat naar zij voorwenden, Esperanto het eigendom van Moscou is. Welnu wees dan eerlijk en dank uw Radio-toestel af, zelfs uw Engelse taal, want Moscou gebruikt die ook!

Wat een heerlijk werk doet I.K.I. in de ogen van God! De werkkraft en ijver van katholiek Nederland op missiegebied is buitengewoon groot. Daarvan komt hun geestdrift om ook als missionarissen door middel van Esperanto met moderne methodes te werken. Laat ons hier nog eens opmerken, dat hieruit alweer blijkt, dat onze katholieke Kerk geen ouderwetse achterblijfster is. . . . De Nederlandse katholieke Esperantisten vinden de tijd en het geld om de I.K.I. met haar voortdurende activiteit op de been te houden en wij, Engelse katholieken, willen of kunnen zelfs niet het geringste bijdragen om hun last te verlichten.

U hebt in uw B.K.-nummer wel eens een propaganda-blaadje gevonden door I.K.I. uitgegeven met verklaring van haar doel en werken. Maar kent ge ook hun tijdschriftje „Vojo Vero Vivo”? Het wordt franco toegezonden aan iedere niet-katholieke Esperantist, die ernstig zoekt naar het ware geloof. Stuur eens 'n respondkuponon aan het adres: „Fraterhuis, de Vliert, 's-Hertogenbosch” om enige proefnummers. Het zal ook voor U een „hartversterking” zijn.

Nog iets. Iedere maand spreken hun geleerdste priesters in Esperanto voor de microfoon te Hilversum. Op Zondag-avond 12 December zal Pater Call. Preller O.P. spreken over: „Vivo kun Dio”.

Ten slotte, naarmate er geld binnenkomt zal I.K.I. in Esperanto brochures uitgeven van 't soort als die van onze C.T.S. Welnu, „doe iets, doe het nu”.

M.

LA ESPERO EN DE BUMA.

Natuurlijk heeft U allen van LA ESPERO gehoord. We zingen het lied, ONS LIED, dag in dag uit. Bij alle openbare en niet openbare gelegenheden, waar maar enkele Esperantisten aan de kop staan, klinkt het „EN LA MONDON . . . k.t.p.”

Maar wat is de BUMA? Spreek het niet uit BOEMA, want dan lijkt het zo verschrikkelijk erg op Boeman. En dat is het niet hoor, die zit alleen maar achter de kleine stoute kindertjes aan.

En toch zit die BUMA ook ergens achteraan. Luister maar. Die naam betekent „Bureau voor Muziekauteursrecht”. Dat bureau is gevestigd in Amsterdam. En waar zitten die dan achteraan? Wel, achter ons, arme Vlissingers, omdat we. . . ., omdat we ons verstout hebben zomaar „LA ESPERO” te zingen, zonder dat we daarvoor vooraf permissie aan de BUMA gevraagd hebben. Daar heb je het nou!

We moeten betalen, krijgen brief op brief. Ik heb hun geschreven, of iedereen, die LA ESPERO zingt aan de BUMA daarvoor betaalt of betaald heeft. Ik vroeg nog veel meer, en ik eindigde te zeggen: „Als U mij, door goed antwoord te geven op die vragen overtuigen kunt, dat wij aan de BUMA geld schuldig zijn, dan zullen we betalen, maar RECHT IS RECHT en daarom wacht ik nog even.”

Ik kreeg ook antwoord terug, en daar stond o.m. in, dat ze al mijn vragen niet konden beantwoorden, zoals ik wenste, maar dat ik (ik is de Esp. Ver. afd. Vlissingen) moest betalen, en dat ze nu al de derde brief over dit onderwerp moesten schrijven.”

Zo staan dus de zaken. Nu eist men niet zo'n reuzen bedrag, maar daar gaat het niet meer om. Ik zou alleen graag willen weten: *Wie van de lezers is op de hoogte van dit geval. Waarom moeten wij voor het zingen van La Espero auteursrechten betalen?* Ik heb het al honderdmaal in gezelschap gezongen, en nog nooit ervan gehoord.

Is er auteursrecht betaald, toen wij ons lied enthousiast zongen in de ridderzaal in Den Haag?

Gaarne zouden wij vernemen, wie onder de lezers ons hieromtrent meer kan vertellen. Moet het, dan moet het, maar, dan nemen wij een ander lied, want je moet toch kunnen zingen?

Mogelijk weet het Hoofdbestuur ons in te lichten of raad te geven?

Bij voorbaat dank. In elk geval zoeken we het uit.

„KURAGE NI LUKTAS”

Jos. A. de Roos, Lepelstraat 13, Vlissingen.

* Deze kwestie wordt ook van andere zijde onderzocht. We zullen er wel meer van horen. (Red.)

RAPORTO PRI NIAJ EKZAMENOJ.

Por *detaloj* pri la jaroj 1913 ĝis 1930 oni vidu N.K. Jan. 1931.

		DIPLOMO A			DIPLOMO B		
		partopr.	sukcesis	malsukc.	partopr.	sukc.	malsukc.
De 1913 ĝis	1930	?	1678	?	?	333	?
En	1931	?	595	?	?	93	?
	1932	760	599	161	192	139	53
	1933	595	421	174	144	91	53
	1934	585	428	157	135	86	49
	1935	490	336	154	100	63	37
	1936	371	294	77	95	65	30
	1937	354	232	122	91	69	22
Do entute sukcesis por A:		4583			B 939		
En Nederl. Hindujo (Malang)		4			4		

Oni rimarkos, ke de la jaro 1933 la nombro de la kandidatoj iom malgrandiĝis; la kaŭzo de tio estas la fakto, ke la „*Federacio de Laboristoj*” kaj „*La Estonto Estas Nia*” starigis apartan Ekzamenan Komitaton.

Dum la jaro 1937 estis do ekzamenataj por A 354, por B 91, t.e. 445kand. N.E.G. liveris 38, N.C.E.V. 40 k. N.K. 212=290 kandidatojn.

Al diversaj aliaj grupoj apartenis 38 „

Ne estis organizitaj 117 „

445 „

En Ned. Hindujo B 4 + A 4 = 8 „

453 kandidatojn.

Tre ĝojiga fakto por ni estas, ke la nombro de la katolikaj kandidatoj tiom pligrandiĝis, „Nederlanda Katoliko” ja, liveris dum la lasta jaro (1937) eĉ 212 kandidatojn, do preskaŭ la duonon de la tuta nombro (445). Tiu fakto klare pruvas, ke nia Katolika Esperanto-Movado bone kreskas, ne nur rilate al kvanto, sed ankaŭ rilate al kvalito:

Ne *kvanto*, sed *kvalito* decidas pri *merito*!

Frater WIGBERTUS VAN ZON L. K.

BOEKBESPREKING.

(Recensie-exemplaren te zenden aan het Redactie-adres)
(Recenzotajn verkojn sendu al la redakcia adreso).

La *Sunkrono*. Verkis Marie Koenen. Tradukis S-ro P. Ch. M. van de Vijver. Eldonis: „Malnova Turo”, Eindhoven.

Marie Koenen estas konata Katolika verkistino kaj en Nederlando multaj ŝatas ŝiajn verkojn. La *Sunkrono* certe indas esti tradukita en internacia lingvo, ĉar ĝi indas esti legata de internacia publiko. Tial la tradukinto meritas dankon pro sia kuraĝa

entrepreno. Traduki M.K. estas malfacila tasko, ĉar ŝi havas propran stilon. Kelkloke la tradukinto ne povis liberigi sin de la nederlando ideomo kaj sklave sekvis la originalon. Eble tial la troa uzo de kunmetitaj tempoj, la tro longaj frazoj kelkfoje malfacile kompreneblaj. Eble tial nederlandismoj kiel: *senplie* forlasi la domon (paĝo 35), granda la distanco ne plu *povus* esti (p. 56), por *iun* serĉi, *kie* mi povas resti (p. 41). *Antaŭ ol* vi scios la ps.! (p. 38). La lingvo ĝenerale estas bona. Jen kelkaj rimarkoj: korboj plenaj *da* birdoj (p. 63) devas esti: *de*; konduki ĝis en la turon (p. 97) d.e.: konduki ĝis en la turo (aŭ: konduki en la turon); Li ne *devus* ĝin fari (p. 35) d.e.: (*ke*) li ne faru tion. Nekutima: Kion vi *jen* havas (p. 11), *eriĝinta* ligno(11) *eriĝis* al ĉifonoj (p. 46), alterne pal- kaj ruĝiĝante. Stranga: *Ĉit* (p. 92). Eraro: *tri* vertoj (p. 13) d.e. *kvar* (poste korektita). Preseraron nur unu ni trovis (kal p. 80 d.e. kaj). Tiuj kaj aliaj korektindaĵoj ne malhelpas ke ni ĝoje povas akcepti ĉi tiun verkon. „La Sunkrono” en esperanto estas leginda eĉ tre leginda libro. Beletristika valoro ni ne kuraĝas aljuĝi ĝin. Sed ni povas consideri la libron kiel pliriĉiĝon de nia katolika literaturo, kaj ĉiu Esperantisto, ankaŭ nekatolikaj, certe ĝuos la legadon. Tial dankon kaj laŭdon al tradukinto kaj eldonisto. Ilia laboro meritas ke „La Sunkrono” fariĝos multe legata libro.

Muusses. Esp. Biblioteko. (Redakcio J. Glück, F. Jung, J.H.J. Willems). Eldonejo: J. Muusses, Purmerend.

No. 12. Nordnordaj Fabeloj de Joël Thezard.

Kvar agrable legeblaj rakontoj el la polusaj regionoj. En simpla lingvo kaj ilua stilo la aŭtoro kondukas nin en la glaciaj regionoj kaj pentras vivon de tieaj homoj kaj bestoj. Kvin desegnoj ornamas la verketon. Rekomendate.

No. 13. En la vagono kaj aliaj rakontoj de Ivan Ŝirjaev.

Rusa aŭtoro rakontas en facila lingvo. *En la vagono* iu rakontas pri „neforgesebla okazintaĵo” al iu alia. Ni baldaŭ forgesos ĝin. *La malamiko* havas pli da enhavo militkaptito ricevas plibonan (malpli malbonan) pritrakton, ĉar li povis sin komprenigi per Esperanto.

La aliaj kiuj parolis nur germanlingve oni ne kompatas. *Tra la loko sorĉita* rakontas kruelan historion el kruela tempo, kiun historion pli bone ne legu sentemaj homoj. Pro la lasta historio rezervita por plenkreskuloj.

TAALVRAAGSTUKKEN.

A. TAALRUBRIEK VOOR BEGINNERS.

Uitwerking van oefening 63.

1. Hoe oud zijt gij en waar woont gij?
2. Ik ben drie en veertig jaar en ik woon in Amsterdam, de hoofdstad van Nederland.
3. Hoe laat ben je vanmorgen op reis gegaan? Om half acht.
4. Amsterdam is een grotere stad dan Den Haag, is 't niet? Maar het is niet zo mooi.
5. De omstreken van Den Haag zijn zeer mooi.
6. Vooral de badplaats Scheveningen trekt veel bezoekers tot zich.
7. Niet slechts Nederlanders, maar ook veel buitenlanders bezoeken haar.
8. Men ontmoet er Duitsers, Belgen, Fransen, Engelsen; zelfs Amerikanen komen hier de zomer doorbrengen.
9. Hebt U ook ooit andere landen bezocht? Zo ja, welke?
10. Eenmaal ben ik in Frankrijk geweest, tweemaal in Duitsland en meerdere malen in België.
11. De laatste winter hebben we in ons land veel kunnen schaatsenrijden.
12. Wij gingen gewoonlijk met z'n achten en dan reden we twee aan twee.
13. Het mooie weer vermeerderde nog de pret, zodat de tijd te snel voorbijgaat.
14. Er bestond geen gevaar: het ijs was dik en sterk, en het water was niet diep.
15. De diepte van het water was zeker niet meer dan 'n halve meter.
1. Kiun aĝon¹⁾ vi havas kaj kie vi loĝas?
2. Mi havas²⁾ kvardek tri jarojn kaj mi loĝas en Amsterdamo, la ĉefurbo de Nederlando.
3. Je kioma horo³⁾ vi forvojaĝis⁴⁾ hodiaŭ matene⁵⁾? Je la sepa kaj duono.
4. Amsterdamo estas pli granda urbo ol Hago, ĉu ne? Sed ĝi ne estas tiel bela.
5. La ĉirkaŭaĵoj de Hago estas tre belaj.
6. Precipe la banloko Scheveningen⁶⁾ altiras al si multajn vizitantojn.
7. Ne nur Nederlandanoj, sed ankaŭ multaj eksterlandanoj vizitas ĝin.
8. Oni tie renkontas Germanojn, Belgojn, Francojn, Anglojn, eĉ Amerikanoj venas tie ĉi pasigi⁷⁾ la someron.
9. Ĉu vi ankaŭ iam vizitis aliajn landojn? Se jes, kiujn?
10. Unufoje mi estis en Francujo, dufoje en Germanujo kaj plurfoje en Belgujo.
11. La lastan vintron ni multe povis glitkuri en nia lando.
12. Ni ordinare iris okope kaj tiam ni veturis po du.
13. La bela vetero ankoraŭ pligigis la ĝojon⁸⁾, tiel ke la tempo rapide pasis.
14. Ne ekzistis danĝero: la glacio estis dika kaj forta, kaj la akvo ne estis profunda.
15. La profundeco de la akvo certe ne estis pli ol duonan metron⁹⁾.

OPMERKINGEN.

1. *Kiom aĝon* kan niet; evenmin als men in 't Nederlands kan zeggen: *hoeveel leeftijd*. Bovendien eist *kiom* nog *da* achter zich. Men kan zeggen: *Kiom da jaroj*. Ook: *Kiomjara vi estas*.

2. Staat er in de eerste zin *havas* dan geeft men ook voor antwoord: *Mi havas*.... Staat er: *estas*; dan: *Mi estas kvardek-trijara*.

3. Hier mag *je* niet weggelaten worden. *Hoe laat* is hier: *Om* hoe laat. Wanneer deze aanvulling mogelijk is, dus als men *om* er bij kan voegen, vertaal dan met *je!*

4. *Ekvojaĝis* is ook heel goed.

5. *Hodiaŭmatene* ook aaneengeschreven!

6. Iemand vertaalt *Scheveringen* door *Seveningo*. Ik zou 't niet durven. Vooral die *S* is gewaagd. Met die *S* betitelt een Limburger wel dat plaatsje, maar men hoort gewoonlijk een andere klank: *sh*. Maar laat de naam maar staan, zoals men hem in 't Nederlands schrijft.

7. Niet: *pasi*. Zie woordenboek. 8. Ook: *la plezuron*.

9. Bepaling zonder voorzetsel, dus *duonan metron*.

Oefening 64.

EXAMEN OPGAVE.

1. Door het onweer werden wij genoodzaakt thuis te blijven. 2. Ik ben er van overtuigd, dat hij hier met zijn vriend een aangename vakantie zal doorbrengen. 3. 's Morgens tegen elven gaan ze altijd met z'n drieën uit. 4. Die twee huizen daar behoren aan mijn zwager. Het huis met het rode dak is het oudste. 5. Nadat hij ons allen een goede dag gewenst had, begaf hij zich naar buiten. 6. Hij zeide, dat hij zich deze gebeurtenis niet meer kon herinneren. 7. Deze nieuw gebouwde fabriek	is te koop. Ik denk morgen te vertrekken. 8. Ik vind de vertaling van dit werk goed verzorgd. 9. Loop zo vlug mogelijk, want het zal gaan regenen. 10. Dit bouquet bestaat uit evenveel bloemen als dat. 11. $3 \times 4 = 12$. $\frac{1}{4}$ van $20 = 5$. $60 : 20 = 3$. $\frac{3}{4} + \frac{7}{8} = 1\frac{5}{8}$. 12. Mijn verloofde maakt een zwarte en een bruine jurk. 13. De uitstekend geslaagde vergadering eindigde om 10 uur. 14. Hij is in korte tijd beroemd geworden. Wat hij ook doet, niets doet hij goed. 15. Deze sigaren kosten 10 cent per stuk. Een tiental sigaren kost dus 1 gulden.

Inzendingen met geadresseerde en gefrankeerde enveloppe vóór 16 Januari 1938 aan:

J. J. FILOTT, Willemstraat 91, HEERLEN.

B. TAALRUBRIEK VOOR MEER GEVORDERDEN.

Ĉi tie mi uzas la okazon por tutkore gratuli la senlacaĵn en-
sendintojn de la B-tradukoj, kiuj, partopreninte la lastajn B-
ekzamenojn, ĉiuj sukcesis!

Jen unu el la envenintaj tradukoj de la poemo (El Amfitriono)
de la B-ekzameno Groningen. Vidu: N.K. Novembro 1937.

Het lot is tegen mij; het verbergt
Hem, dien ik stijfhoofdig zoek. Moe
Ben ik reeds. Allen vind ik, die
Ik niet wens te zien; — die één,
Slechts die één blijft onvindbaar!
Tevergeefs ga ik overal heen, loop naar alle kant.
Om mij te vertoornen komen personen,
Aan mijzelf onbekend, om te spreken
Over mijn laatste overwinning, die menen
Mij 'n plezier te doen, de lomperds!
Vruchteloos vlied ik heen, zij volgen mij,
Zij omhelzen mij, wensen mij geluk;
Met hun vriendschap doden ze mij!
Ik moet buigingen maken om te antwoorden
Op hun vertoningen, maar inwendig
Zend ik hen allen ter helle!
Ach, Wat kunnen alle lofprijzingen baten,
Eerbetuigingen, gelukwensen, wanneer
De ziel onder smart gebukt gaat!
Gaarne zou ik alle roem willen ruilen
Voor de rustige vrede van mijn hart!....
Van mijn ongeluk kan ik de gedachte
Niet afwenden, en hoe meer
Ik het overweeg, des te geheimzinniger,
Des te verschrikkelijker schijnt mij de verwarring!

Demandoj pri Literaturo de E. (Daŭrigo de N.K. Nov. 1936).

11. Kiaj teknikaj vortaroj ekzistas?
12. Kiujn librojn tradukis Bulthuis?
13. Kiujn internaciajn gazetojn vi konas?
14. Kiuj estas la plej konataj originalaj verkistoj?
15. Kiu estis la unua? — La dua?

Pri Historio kaj Movado.

16. Kiam aperis nova gazeto (post la malapero de la unua)?
17. En kiu lando Esperanto poste enradikiĝis?
18. Kiu laboris tie? Kiu klubo akcelis Esperanton?
19. Nomu kelkajn nomojn de tiamaj francaj Esperantistoj.
20. Kiam okazis la 1-a Universala Kongreso de Esp. kaj kie?

Ekzercaĵo 15. (B-Ekzamen 's-Bosch 20 Nov. 1937)

Vertaal in het Esperanto:

De zee was zo kalm, dat wij haar nauwelijks konden horen. Indien ik alleen geweest was, zou ik naar huis gegaan zijn, want ik wist hoe moeilijk het was zijn weg op het strand terug te vinden; maar daar de heer B. niets zeide, durfde ik ook niets zeggen. Intussen kwam de mist, die de gehele kust omhulde, naar ons toe als een wolk van rook, die recht van de aarde naar de hemel opstijgt.

„Wij moeten terugkeren”, zei toen mijnheer B., „neem het net”. Maar bijna op hetzelfde ogenblik bereikte de wolk ons en we zagen niets meer, noch de kust, noch de zee, welke vijftig schreden achter ons was. Wij waren in een grauwe duisternis gedompeld. „Daar is de zee”, zei mijnheer B., zonder zich ongerust te maken, „wij moeten rechtuit gaan”. Wij hadden nog geen tien minuten gelopen, of wij werden tegengehouden door een rots. „We zijn in de nabijheid van de Groene Stenen”, zei ik. „Nee, het is de Witte Klip”, zei mijnheer B. Als het de Groene Stenen waren, zouden we links moeten gaan, anders keerden we het dorp de rug toe. Op klaarlichte dag is niets gemakkelijker dan beide rotsen te onderscheiden; zelfs des nachts bij het licht der maan zou ik ze gemakkelijk herkend hebben; maar nu zagen we niets dan met groen bedekte stenen.

„Kom bij mij, kind”, zei mijnheer B. met een zachte stem tot mij, „geef mij de hand, opdat we niet van elkaar gescheiden worden”.

Wij liepen nog ongeveer tien minuten voort, toen ik zijn hand de mijne voelde drukken. Wij hadden ons vergist, wij waren slechts enkele schreden van de zee verwijderd. „Je had gelijk, we hadden rechts moeten gaan; laten we terugkeren”.

Opstel over één der volgende onderwerpen,

Verkaĵo pri unu el jenaj temoj:

1. Niaj dombestaj.
2. Kiam mi estis malsana.
3. Kulturado de kaktoj.
4. La senlaboreco.
5. Piedpilkkonkurso.

Frato WIGBERTUS VAN ZON, Vught.